

„WSZYSTKIE POKOLENIA”

Przedmiot studium: Rdz 6.

Część I: Przegląd

Noe odpowiedział na Boże przymierze powierzając swój los Bogu i otwierając serca na Jego miłość. Arka była symbolem zaangażowania Noego w przymierze, które zawarła, a Bóg nagroził go, ratując go wraz z rodziną przed potopem - ostatecznym sądem nad przedpotopowym światem.

Część II: Komentarz

Zasada grzechu

Zastanów się nad dwoma poniższymi cytatami w kontekście grzechu Kaina: „Grzechy są jak kręgi na wodzie po wrzuceniu kamienia - rozchodzą się jeden za drugim. Kiedy w sercu Kaina pojawił się gniew, niedaleko było do żądzy mordu. (...) Grzech jest stanem umysłu, a nie jedynie zewnętrznym czynem” (Philip Henry, w: Frank S. Mead, *12,000 Religious Quotations*, Grand Rapids 1996, s. 407.409). „Mimo że Kain swą zbrodnią zasłużył na śmierć, miłosierny Stwórca oszczędził jego życie i dał mu okazję do skruchy. Kain żył jednak tylko po to, by (...) stać się głową rodu zuchwałych, rozwiązłych grzeszników. Ten jeden odstępca, kierowany przez szatana, stał się kusicielem dla innych, jego przykład i wpływ działały demoralizująco, aż ziemia stała się tak zepsuta i pełna przemocy, iż musiała zostać zniszczona” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 45).

Noe

Jak białe amarylisy roztaczające swoją miłą woń pośród ciernistych krzewów w Ziemi Świętej, charakter Noego roztaczał swoją miłą woń w bezbożnym przedpotopowym świecie. W języku hebrajskim imię Noe znaczy „Jahwe pociesza”. Podobni jak my wszyscy, Noe urodził się grzesznikiem i czerpał pocieszenie z wierności Jahwe Jego przymierzu z Adamem. To przymierze było jedyną nadzieją Noego na zbawienie. Łaska Boża skłoniła go jako młodego człowieka do przyjęcia stylu życia w posłuszeństwie Bogu mimo powszechnego zepsucia. „Przed potopem ludzie żyli setki lat, a stuletni człowiek był zaledwie młodzieńcem. (...) Ludzie wkraczali w dorosłe życie między sześćdziesiątym a setnym rokiem życia, a więc w wieku, w jakim obecnie większość (...) schodzi z tego świata” (Ellen G. White, w: *The SDA Bible Commentary*, t. 1, s. 1089-1090).

Przymierze Boga z Noem

„Stwierzenie w Rdz 6,18, choć krótkie, zawiera ważne prawdy. Zapowiada przyszłość dla ludzkości. Ustanawiając to przymierze z człowiekiem, który wraz z rodziną miał zostać ocalony podczas potopu, Bóg okazał swoją nieskończoną łaskę i miłosierdzie. Bezpieczeństwo ludzkości obecnie oraz pewność zbawienia w przyszłości są oparte na łasce Bożej i działaniach Boga dla ludzi. (...) W tym fragmencie nie występuje typowe wyrażenie oznaczające zawarcie przymierza, mianowicie (...) «przeciąć przymierze» czy «uczynić przymierze». W tym przypadku użyte jest słowo «ustanowić» (*heqîm*). Uważne studium tego słowa w powiązaniu z zawarciem przymierza świadczy, iż oznacza ono «utrzymać» lub «potwierdzić» (por. Pwt 9,5; 27,26; 1 Sm 15,11; 2 Sm 7,25; 2 Krl 23,3.24 itd.)” (Gerhard F. Hasel i Michael G. Hasel, *The Promise: God's Everlasting Covenant*, s. 29).

Znak tęczy

W opowieści przymierza występują dwa różne obrazy biblijnej wielobarwnej tęczy. Po pierwsze, w Rdz 9 Chrystus wskazuje tęczę na niebie jako znak miłosierdzia i łaski dla potomków Noego, którzy przetrwali potop. Po drugie, Chrystus objawia reszcie w czasie końca tęczę otaczającą tron Boga. (Zob. Ez 1,26-28; Dn 12,1-2).

„Wtedy na niebie roztacza się tęcza lśniącą chwałą od tronu Bożego i otacza każdą modlącą się grupę. Rozwścieczone tłumy nagle się zatrzymują. Szyderstwa zamierają na ich ustach. Zapominają o celu swej morderczej żądzy. W przeczuciu czegoś złego przerażeni ludzie patrzą na symbol Bożego przymierza i pragną schować się przed jego zniewalającą jasnością” (Ellen G. White, *Wielki bój*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 382). (Zob. Ap 6,13-17).

Pozostał tylko Noe

„Pierwsza wzmianka o reszcie w *Biblii* pojawia się w Rdz 7,23: «Pozostał tylko Noe i to, co z nim było w arce». Słowo przetłumaczone jako «pozostał» pochodzi od hebr. tematu *sa 'ar*, którego różne formy wyrażają pojęcie reszty w *Starym Testamencie*. (...) Nie możemy przeoczyć faktu, że resztą, która przetrwała pierwszy ogólnoswiatowy kataklizm, byli ludzie wiary i zaufania (Rdz 6,9; 7,1). Ponieważ *Biblia* posługuje się potopem jako typem końca świata, to spostrzeżenie ma istotne znaczenie” (Gerhard F. Hasel i Michael G. Hasel, *The Promise: God's Everlasting Covenant*, s. 31).

„Niekórzy cieśle, których Noe wynajął do budowy arki, wierzyli w jego przesłanie, ale nie doczekali potopu. Inni nawróceni przez Noego odstąpili od wiary” (Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 504).

„Przekonania jednego człowieka przeciwko mądrości tysięcy! Nie uwierzyli ostrzeżeniu (...). Chrystus oznajmia, że przed Jego powtórным przyjsciem pojawi się podobne niedowiarstwo. (...) Kiedy przepych tego świata stanie się przepychem Kościoła; kiedy dźwięcząc będą weselne dzwony, a wszyscy będą się spodziewali wielu lat dobrej koniunktury na świecie, wówczas, nagle jak spadająca z nieba błyskawica, nastąpi koniec ich świetlnych wizji i złudnych nadziei” (Ellen G. White, *Wielki bój*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 209).

Część III: Zastosowanie

Do przemyślenia: Jednym z najbardziej etycznych grzeszników w starożytnych Atenach był Arystydes. Był to człowiek dobry i sprawiedliwy. Dlaczego więc większość mieszkańców miasta opowiedziała się za skazaniem go na banicję? Otóż mieli dosyć mów „sprawiedliwego” Arystydesa. Jego winą było to, iż jego dobroć stanowiła zbyt ostre przeciwieństwo zepsucia większości ludzi, wśród których żył.

1. Podobnie jak w przypadku Arystydesa, być może nie uświadamialiśmy sobie, jak zły był świat przed potopem, gdyby nie „dobroć” Noego. Zgodnie z tą zasadą rozmyślanie o Chrystusie także ma swoją cenę. Zastanów się, ile kosztuje bycie szczerym chrześcijaninem w naszych czasach. Czy jak Arystydes i Noe mamy odporność niezbędną do zniesienia negatywnych postaw otoczenia wobec nas? Jak możemy taką odporność nabyć?

2. W Rz 12,2 apostoł wzywa, byśmy nie dostosowywali się do świata, ale raczej zmieniali się tak, by odróżniać się od niego. Noe jest klasycznym przykładem tego, że taka postawa jest możliwa. Czego możemy się nauczyć z życia Noego i jak może nam to pomóc, kiedy jesteśmy kuszeni do grzechu konformizmu? Czy Bóg oczekuje od nas, podobnie jak od Noego, troski o dusze bliźnich? Wyjaśnij swoją odpowiedź w kontekście współczesnych wyzwań związanych z wydawaniem świadectwa prawdy.

3. Gdyby w czasach Noego istniały szpitale dla osób chorych umysłowo, jego „przyjaciele” z pewnością rozważaliby umieszczenie go w takiej instytucji. To, co zapowiadał Noe, mogło się wydawać przejawem szaleństwa. Świat często postrzega mądrość Bożą jako głupotę. Jako uczestnicy przymierza z Bogiem jesteśmy narażeni na kpiny i fałszywe oskarżenia ludzi zeświecczonych. Jak możemy się przygotować na takie traktowanie? Wskaż przynajmniej trzy biblijne obietnice, na których możesz polegać w takich sytuacjach.

4. W Rdz 6,6 czytamy, że Bóg był tak zde gustowany złem przedpotopowego świata, iż żałował, że stworzył ludzkość. Co to znaczy, że Bóg żałował? Czy ten żal Boga świadczy, że Bogu również zdarza się popełniać błędy?

5. W Rdz 6,9 Noe jest nazwany sprawiedliwym i nieskazitelnym. Czy te cechy były wrodzone, czy raczej zawdzięczał je Bogu? Jakiego rodzaju sprawiedliwość posiadał Noe?

6. Czy fakt, iż Bóg pragnie mieć przymierze z ludźmi, sugeruje, że w jakiś sposób nas „potrzebuje”? Wyjaśnij swoją odpowiedź. W jakim sensie może to być prawdą?

7. Pojęcie reszty jest trudne do zrozumienia, gdyż sugeruje arogancję i triumfalizm. Dlaczego takie postawy nie mogą być usprawiedliwiane przez biblijną ideę reszty?

8. Co sugeruje znak tęczy opisany w Rdz 9,12-17 w kwestii środków, przez jakie Bóg wpływa na ludzi, by Go wybrali?